



DUBÍNKOVA KRONIKA

školkový rok 2017/2018

www.dubinek.cz

„S dětmi venku za každého počasí bez zdí a plotů!“





Agnes P.



Anastázie M.



Anna S.



Anna Š.



Barbora V.



David G.



Eliška V.



Jakub M.



Jan S.



Jindřich S.



Jindřich Šimon K.



Josefina H.





Kateřina R.



Matěj H.



Matěj S.



Mathias B.



Matyáš L.



Nathan Š.



Ondřej J.



Radomír Š.



Šimon M.



Šimon S.



Vincent B.



Vojtěch E.





Pedagogové a asistenti



Jitka



Šárka



Lenka



Dan



Zdena



Bětko



Pěta



Rada spolku Dubínek, z.s.



Lenka



Jana



Zdena





Září 2017



První dny si děti zvykaly na nové prostředí, nový kolektiv a nový harmonogram dne. Tématem celého týdne a ostatně i dalších zářijových školkových dnů bylo seznamování s tím, jak vše ve školce funguje, kdo do školky chodí. Hrál si s námi skřítek Dubínek, a tím nás učil režim dne, pravidla v jurtě a na procházkách. Naučili jsme se, kdo má jaké jméno, značku, kde je jeho místo v šatničce, co je nutné vzít s sebou ven, jak se obléci, jak říci, když něco potřebuji, nebo se mi něco nelíbí.

Školkový rok jsme zahájili velkou stopovačkou, hledáním pokladu, který se po putování lesem nakonec skrýval u nás na pískovišti. Po cestě jsme plnili úkoly, a nakonec jsme se všichni chopili lopat a poklad vykopali.

Postupně jsme začali sledovat, co se děje kolem nás v přírodě, že pole už usíná, začíná se barvit listí, dozrálo všechno ovoce. A tak zkrátka, že nám podzim klepe na vrátka.

Ve druhé polovině měsíce jsme si vyprávěli příběh "O dvanácti měsících". Vyprávěl se trochu jinak, než jak jej všichni známe, Hlavními postavami bylo dvanáct



Milí rodiče, dobrý den

*Milí rodiče, dobrý den,
se školkou rádi chodíme ven.
Zhluboka dýcháme, tužíme zdraví,
běháme vesele, moc nás to baví.*

*Vybavte mě prosím,
do lesa, do deště,
do louží, do trávy,
když nemám, doneste:*

*Teplé botičky, musí být pevné,
prosím i gumáky, stačí mi levné.
Náhradní ponožky, čepici na uši,
Pomůže na vítr, navíc i sluší.*

*Pláštěnku nebo gumovou bundu,
běháme v kalužích nejednu rundu.
Ocením proto gumové kalhoty,
z nich se jen otřou od bahna cákoty.*

bratrů, měsíců, kteří sedí kolem velikého ohně a předávají si kouzelnou hůl, ta se mění podle toho, který z bratrů jí zrovna drží. Tak jsme se seznámili s měsícem září. Ozdobili jsme jeho hůl listím, hruškami, jablíčky, šípky a pozorovali jsme všude kolem, co nám měsíc září každý den chystá. Na školkový obrázkový kalendář jsme nalepili narozeniny všech dětí, tak teď všichni víme, kdy budeme slavit.

Venku jsme se učili, jak zacházet se zvířátky ve výběhu a ještě jsme si na záhonky stihli za slunečného dne zasadit pro radost darované barevné macešky. Děkujeme ☺

Na konci září jsme oslavili příchod podzimu spolu se svátkem sv. Václava. Vyprávěli jsme si, kdo to byl a co pro naši českou zemi udělal. Ochutnávali jsme bobulovité víno, vyráběli koruny a zkusili si chodit jako králové v královském průvodu.





Říjen 2017

Měsíc říjen nám přinesl spoustu nových zajímavostí. Například své plody. V okolí školky byly k pozorování plody různých barev, vlastností a velikostí. Učili jsme



se je rozpoznat, pojmenovat a určit jejich využití a především jsme si jejich podzimními barvami vyzdobili naši školku. Tvořili jsme z nich šípkové panenky a skřítky, navlékali, vařili šípkový čaj. Z kaštanů jsme si vyrobili masážní chodníček.



Sbírali jsme lístečky a otiskovali je, barvili těstoviny, navlékali je. Celé dílo bylo stvořeno společnými silami a s nadšením. Podzim k nám také přivál vítr a s ním draky z papíru. Draky jsme se pokoušeli vyrobit a také si na ně hráli.

V dalším říjnovém týdnu k nám zalétla na návštěvu kouzelná duhová dračice se svým příběhem. Pomáhala nám vidět a uvěřit, že v každé chvíli je možné jako mávnutím kouzelného proutku najít zázračné východisko a řešení. Hráli jsme s ní divadýlka na různá témata, namalovali jsme jí duhu. Přinesla nám na prozkoumání i duhové kuličky, ve kterých každý viděl různé duhové barvy. A už víme, že náš život je jako duha, má spoustu barev a odstínů ☺.

Ve druhé polovině měsíce jsme se vrátili především k výtvarným technikám, seznámili jsme se s frotáží. Používali jsme

přírodní materiál, hlavně listy a traviny. Všechny výtvarné práce jsme pak společně obdivovali na uspořádané vernisáži. Uvařili jsme si k tomu opět společnými silami čaj z horkých jablek a hrušek a podávali ho ve stylovém podzimním servisu. Děti se učily, jak se pije čaj ve vyšší společnosti, procvičili si nalévání.



Naše zastávka se proměnila v galerijní

místoprostí za pomoci docházejících školáků a hned jsme měli venkovní vernisáž jak vyšitou. Před 28. říjnem jsme vzpomněli na budoucí státní svátek a povídali si o národnosti, nás lidech a naší zemi.



Už po páté si děti mohly v polovině měsíce užít tradiční cestu Pohádkovým lesem. Po splnění úkolů na stanovištích vodníka, princezny nebo čarodějnice



je v cíli čekalo občerstvení, diplomek a malé dárečky. Jako každoročně nám s organizací pomohli místní skauti.





Listopad 2017

Na počátku měsíce listopadu jsme se přenesli do dušičkové nálady. Otevřeli jsme témata o životě a smrti, co se děje s tělem a duší, když něčí život skončí. Po víkendovém vichru jsme se vydali na hřbitov a pomáhali jsme narovnávat popadané květiny a vázy a na společném hrobě jsme zapálili svíčku. Týdnem nás provázela strašidylka a různé bytosti. S čarodějnicí jsme v kotlíku spálili to, čeho se chceme zbavit. Z velkých cuket jsme vytvořili duchy, kteří



zdobili okolí školky. K nim jsme za pomoci rodičů vydlabali dýně a na oslavu Dubínkových narozenin v nich zapálili svíčky. Dubínek je ještě mladý a přejeme mu do dalších let hodně radosti, zdraví a spokojených dětí ☺.

Druhý listopadový týden se točil kolem jednoho z prvních animovaných filmů - Uzel na kapesníčku z roku 1958. Příběh oživlé věci učaroval nejen dětem i dospělým.



V dnešní velké nabídce animovaných filmů, tento krátký film působí jako balzám s mírným barevným repertoárem a klasickou hudbou v pozadí. Je klidný, beze slov, skřeků a na obraze je pořádek a řád, místo chaosu barev a zvuků. Dítě má tak čas a prostor pro tvorbu vlastní fantazie, kterou současná přemodernizovaná doba utlačuje do pozadí a předkládá vše hotové. V příběhu má hlavní roli dítě, což umožní malým divákům se více vcítit do role. Na kruhu si také oživil kapesníček a učili se o něj postarat jako o malou bytost a myslet na něj jako na kamaráda po celou dobu, co jsme ve školce.

Proč, právě tenhle starý film?

- ♣ příběh oživlé věci je blízký dětské duši
- ♣ umožňuje dospělákovi se více vcítit do dětského chápání světa
- ♣ byl pro nás předehrou pro cvičení se v jemné motorice, sebeobsluze, rozvoji myšlení, rozvoji matematického myšlení, sebevyjádření, estetické výchově, výtvarnému citu a v neposlední řadě výtvarnému sebevyjádření.
- ♣ kapesníček jsme vážali, skládali, dělali z něj různé tvary, vymýšleli příběhy a další

Vzpomněli jsme také na svátek sv. Martina, kdy jsme si představili jeho osobu a význam.

V polovině měsíce se kolem školky a v lese se kolem nás začali slétat ptáčkové. Možná je to tím, že listí ze stromů už opadalo a my jsme je mohli pozorovat ve větvích. Skrze pohádky a povídky na kruhu jsme poznali a pojmenovali ptáčky, kteří kolem nás žijí. Učili jsme se něco o jejich povahách, zvyklostech a jaké zvuky vydávají, jaké mají peří. Tvořili jsme „ptačí závěsy“ z korálků a peříček. Zpívali jsme ptačí písničku a vymýšleli nové sloky.

Na konci listopadu jsme se zaměřili na téma moje tělo a na ruce a co vše s nimi dokážeme. Mnoho jsme toho vyrobili a zkusili si tak vlastní um a trpělivost. Část týdne jsme strávili v zázemí skautské klubovny, kde nás zanedlouho čekala vánoční besídka, tak jsme si chtěli na tento prostor zvyknout. A využili jsme i přilehlé dopravní hřiště a učili se jezdit na kole, odrážedlech a koloběžce.





Prosinec 2017



V prvním týdnu v prosinci jsme se chystali na příchod Mikuláše, poznávali a učili se pro něj písničku, pusinky a mluvidla trénovali pomocí další říkadela. Zdobili jsme svíčky, vyráběli ozdoby ze včelího vosku a předškoláci začali psát dopisy Ježíškovi. Venku jsme se dvakrát radovali z alespoň trochy sněhové nadílky. Sbírali jsme větévky „barborky“ z ovocných stromů a maminky mohly od svých dětí dostat snítku. Během tohoto týdne jsme se také podíleli na výsadbě ovocných stromů v aleji vedoucí k naší školce. Stromy jsme pojmenovali a od té doby pozorujeme, jak rostou a jak se jim

daří.

V dalším prosincovém týdnu jsme na sebe nechali dýchnout kouzlo Vánoc. Začali jsme se připravovat na vánoční besídku. Součástí besídky byl program, který se skládal z ukázek toho, čím jsme se ve školce od září bavili a co jsme se naučili – písničky, říkanky, zvuky ptáků, školková pravidla... Obdarování jsme byli lesním čarodějem – přítelem našeho skřítky Dubínka. Za to, že se chováme k lesu, zvířatům a přírodě přátelsky.

Den v Dubinku M.Kotorová

**Dobré ráno Dane!
Nazdar Jindro!
Copak pane, nechce se ti dneska?
Dane, k čemu bude tahle deska?
Postavíme bunkr, domek,
přípevníme na něj zvonek.**

**Dobré ráno, ahoj Zdenku,
budeme dnes dlouho venku?
To je přece jasný, chlape,
protože tu každý chápe,
že venku se vždycky přeci
odehrají skvělé věci.**

**Po obědě přijde Jitka,
té se hodí každá kytka,
stonek, list i každý květ,
provoníme celý svět.
Na čaj, lektvar, na voňavku...
sbíráme i netykavku.**

**A k večeru Šarku,
napadne jak bárku,
vyrobí ze dřeva,
když je venku obleva.
Plachtu z listí, veslo z proutí,
kormidlo se v louži kroutí.**

**V jurtě, v lese, venku
pochválíme Lenku,
za svačinu co nám dnes
nesežral ten jejich pes ☺**

Těsně před Vánoci nás provázela písnička „Rolničky, rolničky.“ Učili jsme se její text a povídali si o blížících se Vánocích. Dozvěděli jsme se, z čeho se skládá purpura a zkusili si vlastní vůni vánoční vůni do školky vyrobit. Hráli jsme hry na vločky a mrazíky, abychom přivolali sníh a těšili se na stromeček a Vánoce. Ranním kruhem nás provázel zpěv koled, zářivá světla svíček a prskavek a společné vyprávění o rodícím se světle v den zimního slunovratu. Co to znamená, když se navrácí Slunce a jak se jeho návrat slavil v minulosti a nyní.



Na začátku měsíce jsme se také zúčastnili neratovického vánočního jarmarku. Díky šikovným maminkám, které vyrobily nádherné dekorace, ušily polštářky, upekly vynikající cukroví a také díky dětem, které vyráběly svíčky a svíčky ve školce, se jarmark vydařil. Na konci dne už nebylo skoro co prodávat a utržené peníze jsme mohli použít na dárečky a občerstvení na Dubínkově besídce.



Leden 2018



jsme zahajovali ptačí rozvíčkou a říkankou o vrabci, který je v zimě nespokojený. Povídali jsme si o tom, jak ptáčkové doopravdy zimu prožívají. Hlavním tématem bylo, kde a jak si obstarávají potravu. Aby takových nespokojených vrabečků bylo méně, pomohli jsme místním ptáčkům a nachystali jim u naší jurty v krmítku a kolem něj pohoštění. Vyrobili jsme jim další budku. Sýkorky modřinky k nám létají každý den a my je můžeme z okna nebo venku, když jsme potichu, pozorovat. S modrou čepičkou jsme si na sýkorku modřinku zahráli, jak létá lesem mezi stromy.

Na sklonku ledna jsme opět využili pohostinnosti skautské klubovny. Měli jsme tak možnost vyrazit do města a do divadla na „Pralesní pohádky“. Ale hlavně prohnat naše kola, odrážela a koloběžky na dopravním hřišti, kde jsme se během týdne parádně vyjezdili. Závodili jsme, jezdili slalom, naučili se některé dopravní značky, to že je při pohybu na silnici potřeba nosit helmu, že musíme být ohleduplní ke kolemjedoucím cyklistům či chodcům.

Na konci měsíce jsme se věnovali tématu Smysly, naše tělo aneb vezmeme to od hlavy. Provázely nás při tom básničky a písnička.

V prvním, zkráceném, týdnu jsme se přivítali s novým rokem i novým měsícem. Seznámili jsme se s písmenkem L, naučili se zimní básničky, říkadla a písničky. Povídali jsme si o Třech králich, odstrojili stromeček, svíčkami kreslili sněhuláky a díky tomu poznali číslici 8.

Druhý týden lednový jsme se věnovali ptačímu tématu. Představili jsme si i latinské názvy určitých druhů, zpívali jsme písničky, cvičili mluvidla. Šikovné ručičky jsme zabavili vlnou, vytvořili si vlastní loutky z vlny a zahráli jsme si s nimi divadlo.

A ptáčkům jsme se věnovali i v dalším týdnu, kdy jsme si hráli na „Ptačí školkou“. Den

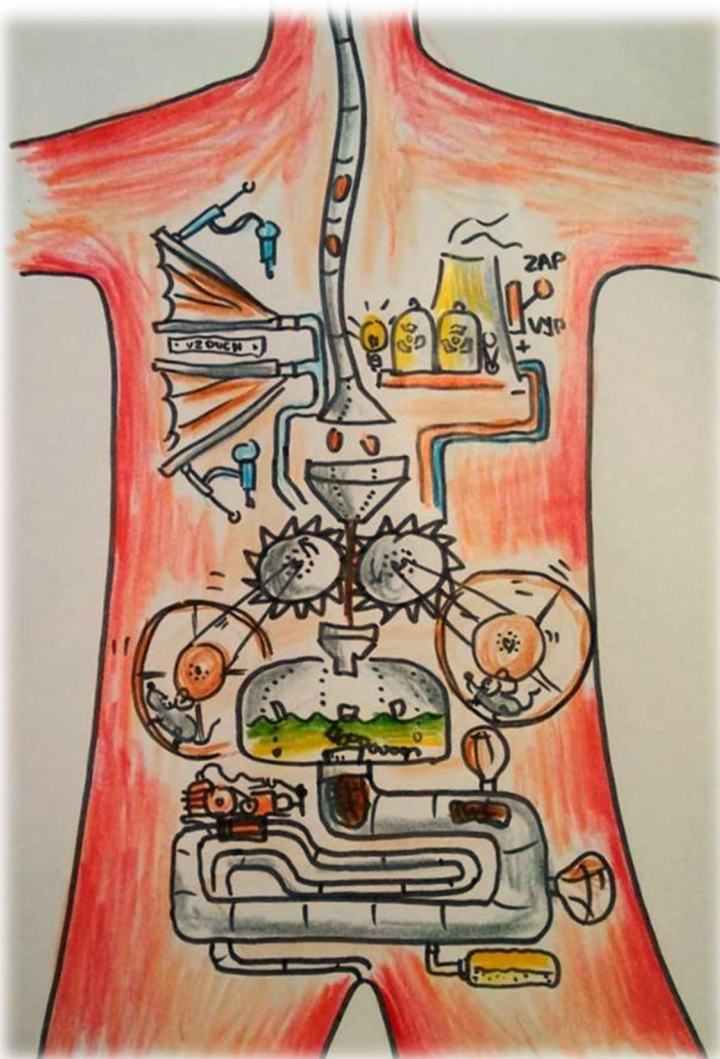


Únor 2018

Na samotném začátku měsíce jsme pokračovali v tématu našeho těla a smyslů a všeho, co k tomu patří. Provázely nás básničky a písnička, k pohybovým hrátkám a smyslovým cvičením jsme používali lano a šátky.

V dalších dnech jsme se věnovali především našim bříškům. Více jsme zaměřovali pozornost na to, co od rána do našeho těla posíláme a jak se z toho naše tělo cítí. Kdy je bříšku dobře a útulně a kdy nás naopak bolí. Ráno jsme se s bříškem přivítali, pohladili ho, vyprávěli si, co mělo k snídani. Abychom bříško i posílili, cvičili jsme, protahovali jsme se. V encyklopedii jsme pozorovali trávicí soustavu. Povídali jsme si také o tom, co jedí různá zvířátka z našeho okolí a po čem by je bříška bolela.

Ke konci února jsme se věnovali hram zaměřeným na dramatickou výchovu. Tyto hry jsou výborné pro děti předškolního věku, neboť rozvíjejí sebepojetí, prosazení ve skupině, práci s emocemi, vlastními hranicemi, sebevyjádřením, sociální začleněním a mnoho dalších oblastí, jež jsou důležité pro správný vývoj dítěte. Děti si tyto hry velice oblíbily a často si vyžadují jejich opakování. Výhodou těchto aktivit je, že příznivě působí jak na jednotlivce, tak i na celý kolektiv. Mnohé z běžných témat sociálních vztahů jsou těžko uchopitelné a předatelné dětem. Dramaterapie umožňuje pedagogům lehkou, hravou, a hlavně čitelnou cestou předat dětem složitá a sociálně – kulturní témata.





Březen 2018

Na začátku měsíce března jsme si přeci jen podle lidového pořekadla ještě rádi za kamna vlezli. Poděkovali jsme písničkou ohni za to, že nás v zimě hřál. Taky svíčkám a plamínkům za světýlka, že nás v zimě těšila a zahřála u srdce. Hráli jsme si s protiklady: co nás hřeje, co nás studí. Naučili jsme se rozlišovat teplé a studené barvy. Stavěli jsme ledová a ohnivá království. Malovali jsme barevná znamení na obličej, aby bylo patrné, do jakého království patříme. Hráli jsme na ledové sochy a venku si ještě užívali mrazivých kouzel.

Druhý březnový týden jsme toužebně volali jaro.



Snažili jsme se o to písničkou dramatickými hrami jako třeba hrou na komáří, čmeláčí či muší školku.

Ve dnech kolem jarní rovnodennosti jsme se uctivě rozloučili s paní Zimou. Namalovali jsme její podobu podle naší fantazie, kde bydlí, jaká dělá kouzla a při prvním jarním ohýnku jsme se s ní spálením v ohni rozloučili nadobro. Nezapomněli jsme jí poděkovat za vše, co nám přinesla. Každý přišel s originálním poděkováním a příští rok se na ní opět těšíme. Ale to už k nám

do Dubínku zavítala paní Jara se svými kouzly a čáry. Přivítali jsme jí také portrétem, podobiznou z našich představ. Udělali jsme pro ní u nás v jurtě místo, kde umístujeme rozličná jarní překvapení ke zkoumání a pozorování.

Na hraní nám paní Jara půjčila svou kouzelnou hůlku a tak jsme se mohli proměňovat v květiny, keře a stromy.

O velikonočním týdnem jsme se věnovali tradicím, barvili a voskovali vajíčka, učili se, jak se barvy míchají a poznávali u konkrétní barvy spojené s dnem v předvelikonočním týdnem.



Duben 2018

Měsíc duben jsme přivítali povídáním o tom, co kdo zažil o velikonočních svátcích. V kalendáři jsme počítali, kolikátý měsíc duben je. Seznámili jsme se s písmenkem D a objevili, jaký strom se v názvu měsíce skrývá. V lese jsme duby našli a dívali se, jestli už jim raší listy. Pozorovali jsme, co dalšího nám v měsíci dubnu přinesla paní jara. Se skřítkem Dubínkem jsme se vypravili k našemu posvátnému dubu, u kterého jsme obnovili bydlení pro lesní skřítků slečnu Dubínku – snad se nám tam brzy nastěhuje.

V dalším týdnu jsme s dětmi proměnili jurtu ve vědeckou stanici a díky jedné z pomůcek jsme založili „Pozorovatelnu na mravence“. Připravili jsme lupy, tácy a následně na to celý týden sbírali materiál vhodný k pozorování. Byla to veškerá hmyzí fauna i flora, co se nacházela v naší bezprostřední blízkosti. Během týdne děti s pomocí pedagogů vytvářeli motýlí leporelo, které se bude hodit kdykoli během roku a může se tak připomenout až si bude zase chuť zavzpomínat na to, jaká byla radost z motýlů, kteří se objevili po dlouhé zimě. Naučili jsme se o nich také básničku. V okolí jurty jsme to vyzdobili prvními jarními květinami a osázeli zahrádku.

Dalším dubnovým týdnem jsme se protančili. Každé ráno jsme přivítali Slunce venku i uvnitř nás, protáhli si tělíčka jógovými cviky a tančili, třásli se a skákali dle libosti. Vyřídili jsme se na rytmické melodie a hned nám bylo po ránu veseleji. Venku jsme pokračovali v setí, zalévání a starání se o rašící rostlinky. Zrodila se skřítka Dubínka, je malá, žije v lese a pomáhá přírodě, ale prozatím je u nás na návštěvě a někdy si s námi o přírodě povídá.

Koncem dubna jsme se zaměřili hlavně na to, co nově roste venku a co z toho lze jíst.

Oprášili jsme po zimě pravidla, která se pojí hlavně s pobytem venku, která přes zimu nebyla tolik potřeba. Také jsme pomalu začali sbírat květinčky na přáníčka pro maminky, které jsme pak společně lisovali a sušili. Velkou radost z příchodu jara mělo celé naše tělo, a to hlavně naše chodila, neboť spolu s básničkou jsme se učili bezpečně chodit bosky.

Už po páté jsme se v Neratovicích připojili k celostátní uklízací akci "Uklidíme Česko, uklidíme svět." Společně jsme z lesa a okolí natahali přibližně 60 pytlů nepořádku a kromě toho se nám podařilo les vyčistit i od spousty odpadků, který se do pytlů nevešel – odklidili jsme například velké plastové plachty, zbytky stavebních materiálů a vynesli jsme z mláží dokonce starou vanu! Na úklid pak navázala brigáda okolo Dubínku, které se zúčastnila spousta tatínků a maminek, kteří pomáhali zvelebit okolí školky.





Květen 2018

Měsíc květen jsme přivítali májovým ohýnkem, který se konal nedaleko školky. Jsme rádi, že jste se ho, zúčastnili i vy, rodiče. Oslavovali jsme květy všelijaké. Pletli jsme věnečky, k tomu se naučili říkanku. Z voňavého šeříku jsme připravili lahodný sirup. Během dopoledního programu jsme častěji tvořili přímo v pleněru, kreslili jsme tužkou, pampeliškou, vyplňovali grafomotorické listy. Zjistili jsme, že někteří z nás u tvorby vydržíme déle než ve školce. Kromě pletení věnečků jsme se zaměřili i na vázání tkaniček, což bude spousta z nás potřebovat za pár měsíců ve škole.

Druhý květnový týden bylo hlavní aktivitou vyrobit přáníčka pro maminky ke Dni matek. Usušili jsme kytičky, které jsme lepili do přáníček. Květinčky jsme se také snažili určit podle kapesního herbáře a lisování jsme zvládli pomocí ručního lisu. K živé přírodě jsme si představili i tu neživou a užívali si různé hraní s kamínky. Kamínek nám byl přítelem, ale i



informací o bezpečnosti a také i nějaký ten dáreček.

Koncem měsíce jsme se věnovali tématu "Třídění odpadu". Upevňovali jsme si znalosti, jaký odpad patří a nepatří do jaké popelnice a také jsme si povídali o neobnovitelných zdrojích. Dověděli jsme se, jak se vyrábí třeba papír, nebo kde se bere čistá voda a proč je třeba s ní šetřit nejen ve školce. Během týdne jsme také sbírali a sušili bylinky.



masážní pomůckou, využili jsme ho na spoustu nápaditých her, kdy jsme zapojovali co nejvíce smyslů a zdokonalovali se v dovednostech. Pracovali jsme s encyklopediemi a další odbornou literaturou.

V dalším květnovém týdnu nás vzala skřítka Dubínka do lesa za zvířátky, která u nás v lese žijí a která bychom mohli potkat. Hráli jsme si na jeleny, kreslili si paroží podle počtu let, divočáky, šetřili jsme jako veverky a taky jsme se toho o nich mnohé dozvěděli. Navštívila nás tradičně Městská policie, která pro nás měla hravou a poutavou formou spoustu užitečných





Červen 2018

V prvním horkém červnovém týdnu jsme se vypravili na cestu po světadílech. Připomněli si písničku o světadílech, kterou už dobře známe, a naučili jsme jí i ty nejmenší Dubínky. Věnovali jsme se Africe, ale také Indii a Číně a naučili se o nich další písničky. Zaměřili jsme se také na řeč a spolu s řečí jsme se zdokonalovali v pohybových dovednostech. Sklidili jsme levanduli a vázali ji do svazečků.



V měsíci červnu nám u školky začala vonět růže a svými růžovými květy svítit i podél cest v lese. Vyráběli jsme z okvětních plátků vonné vody spolu s pivoňkou a levandulí, to vám byla vůně. Při teplech, které s červnem přišly, nás v ostříkovači příjemně osvěžovala. Vyprávěli jsme si pohádku O Šípkové Růžence a taky jsme si jí zahráli. Lákal nás pohyb ve stínu, a proto jsme trávili celé dopoledne v příjemném prostředí lesa a nejen tam. Byli jsme se osvěžit v lomu, kde jsme si udělali piknik a letní koupání, jak se patří. Děkujeme stromům, lesu a vodě, že nám pomohly velká tepla zvládnout, že nám daly stín a osvěžení. :-)

Počasí nás vyzvalo k vodním hrádkám a my jsme neváhali této příležitosti využít. Oprášili jsme pomůcky z Montessori praktického života a pustili se do přelívání, přesýpání, přebírání, třídění, jen to svištělo. Cvičili jsme tak zručnost, obratnost, trpělivost a pozornost. K tomu jsme si pověděli něco o studánkách, moři a rybnících. Také o tom, která voda se kde smí pít a jak to poznáme.

Když se začervenaly třešně kolem nás, a tak jsme se na ně jako špačci slétli a tu sladkou dobrotu ochutnali. Děkujeme všem dovozcům zmrzlin, kteří si vzpomněli na Dubínky bez lednice a přivezli nám chladivé osvěžující mlsání. To opravdu přišlo vhod! ☺

Počasí nás vyzvalo k vodním hrádkám a my jsme neváhali této příležitosti využít. Oprášili jsme pomůcky z Montessori praktického života a pustili se do přelívání, přesýpání, přebírání, třídění, jen to svištělo. Cvičili jsme tak zručnost, obratnost, trpělivost a pozornost. K tomu jsme si pověděli něco o studánkách, moři a rybnících. Také o tom, která voda se kde smí pít a jak to poznáme.

Velké poděkování na závěr

Na předchozích stránkách jste si mohli přečíst, kolik báječných věcí děti mohly zažít, na kolik dobrodružství a zábavy mohou vzpomínat. K tomu, aby se tohle všechno mohlo uskutečnit, výrazně dopomohla řada z vás.

Z rodičů bychom rádi jmenovitě poděkovali Katce Matrasové za vynikající občerstvení na akce i výtečné svačinky, Regalovým za štědrý sponzorský dar, díky němuž si děti mohou v jurtě hrát s krásnou zvukovou kuličkodráhou, Magdě Kotorové za pomoc s praním i svačinkami, Jardovi Hanslíkovi za vytvoření on-line docházkového systému školky, Tomášovi Petržílkovi nejen za výrobu Dubových listů, ale i všem ostatním rodičům, kteří jste nám pomáhali třeba při brigádách.

V letošním školním roce nás také výrazně podpořila firma Kasten a pan Aleš Kocourek, díky nimž máme maringotku plnou dřeva na topení a také sladkých odměn pro děti, paní Michaela Landová z Mlékojed, která nám jako každoročně věnovala vánoční stromeček, společnost Unipetrol, díky níž jsme získali drobné dárky pro děti, a také Římskokatolická farnost Neratovice.

Díky za podporu patří také Městu Neratovice a firmě FCC Neratovice, která nám vyváží odpadky a seká trávu okolo jurty. Podporuje nás také pan Povolný z Dřís, který nám dodává zeleninu, Městská policie Neratovice a CHKO Kokořínsko a paní Marcela Holubová, jejichž přednášky vždy děti uchvátí.

Náš vděk má i mnoho a mnoho dalších, kteří třeba zůstávají bezejmenní, ale jejich podporu cítíme a vážíme si jí.

Největší poděkování na závěr bychom rádi vyjádřili panu Alexandrovi Lobkowiczovi v zastoupení paní Kateřiny Smetanové, díky nimž můžeme využívat krásné místo u lesíka na Skalách, kde jsme už téměř šest let doma.

Předškoláci z Dubínku, v září už školáci...



Byl u nás v Dubínku na jeden den Chuck Norris a řekl: "Tak tohle nedám!"

Pro Dubínky školou povinné

**Když se ráno probudíte,
vyskočíte z postelí...
Nepůjdete do Dubínku?!
Tak že už jste dospělí?!**

**Kdepak malí Dubínkové
tomu ještě pár let bude.**

**Věřte ale na každém svém kroku,
že budeme vás vzpomínce provázet,
jak jste tu od vašeho třetího roku,
se vším učili se zacházet.**

**Nebyly to první krůčky, co učily vás maminky,
bylo to první seznámení se světem,
kde jste byli sami bez své rodinky.**

**Rodinou novou stala se vám lesní školka malinká
jen o patnácti kamarádech, pár dospělých a skřítko
Dubínka.**

**Bylo nám tu s vámi tuze hezky,
užili jsme spoustu her a veselí,
bylo zkrátka zcela jedno,
kdo je dítě a kdo dospělý.**

**Teď zamáčkne velké slzu,
to, když máváme vám na cestu,
která z lesní školky,
vede blíže ku městu.**

**Tam se z předškoláka stane žák
čas neúprosně běží, je to tak.**

**Bude nás však u srdce hřát vzpomínka,
že jsme vás tu šťastné viděli,
až jste často zapomněli,
že vám chybí maminka.**

**"Milujme a ochraňujme Zemi, ona nikdy
nepřestane milovat a ochraňovat nás."**

Barunka V.

"Barunko, moc děkujeme za to, jak jsi nám pomáhala s mladšíma na procházkách a nezapomeň na nás, my na tebe nezapomeneme."

Eliška V.

"Princezno, byla s tebou sranda a my ti přejeme, aby se ti v životě splnily všechny sny."

Kuba M.

"Máš to k nám jen přes les, tak budeme moc rádi, když zase někdy sedneš na kolo a přijedeš nám povědět, jak se ti daří!"

Jenda S.

"Co ses v Dubínku naučil, v životě jako když najdeš!"

Jindra S.

"Máš to chlapče skvěle spočítaný. Tak taky počítej, že nám budeš v Dubínku chybět."

Matýsek H.

"Dubínek máš nedaleko, tak nás určitě přijď navštívit! Budeme moc rádi!"

Matýsek B.

"Jsi umělec tělem i duší. Nikým si nenech vysvětlit, že to tak není."

Matýsek L.

"I když jsi měl značku Šnečka, my z Dubínku víme, že máš v sobě dost energie to v životě pěkně roztočit!"

Ondra J.

"Ondro, ty jsi prostě osobnost a je jasné, že má hlavu chytrou, takže se v životě neztratíš!"

Ráďa Š.

"I jemná duše, jako ty, v životě nezabloudí, bude-li mít v sobě ducha lesní školky Dubínek!"

**Ty náš malý Dubínku, za malinkou chvíli,
začneš chodit do školy, budeš si psát úkoly.**

**Čas potvůrka rychle letí a do školky jdou tvé děti.
Vzpomeň si, jak byl jsi malý a v Dubínku jste si hráli.
Cachtali se v kaluži, z bláta dorty vařili.**

**S Jítkou, Šárkou v lese byli,
Zdendou, Danem srandu měli.**

**V jurtě bylo vždycky prima,
topilo se, když byla zima.**

**Dřevo jste si nanosili,
po jídle misku umyli.**

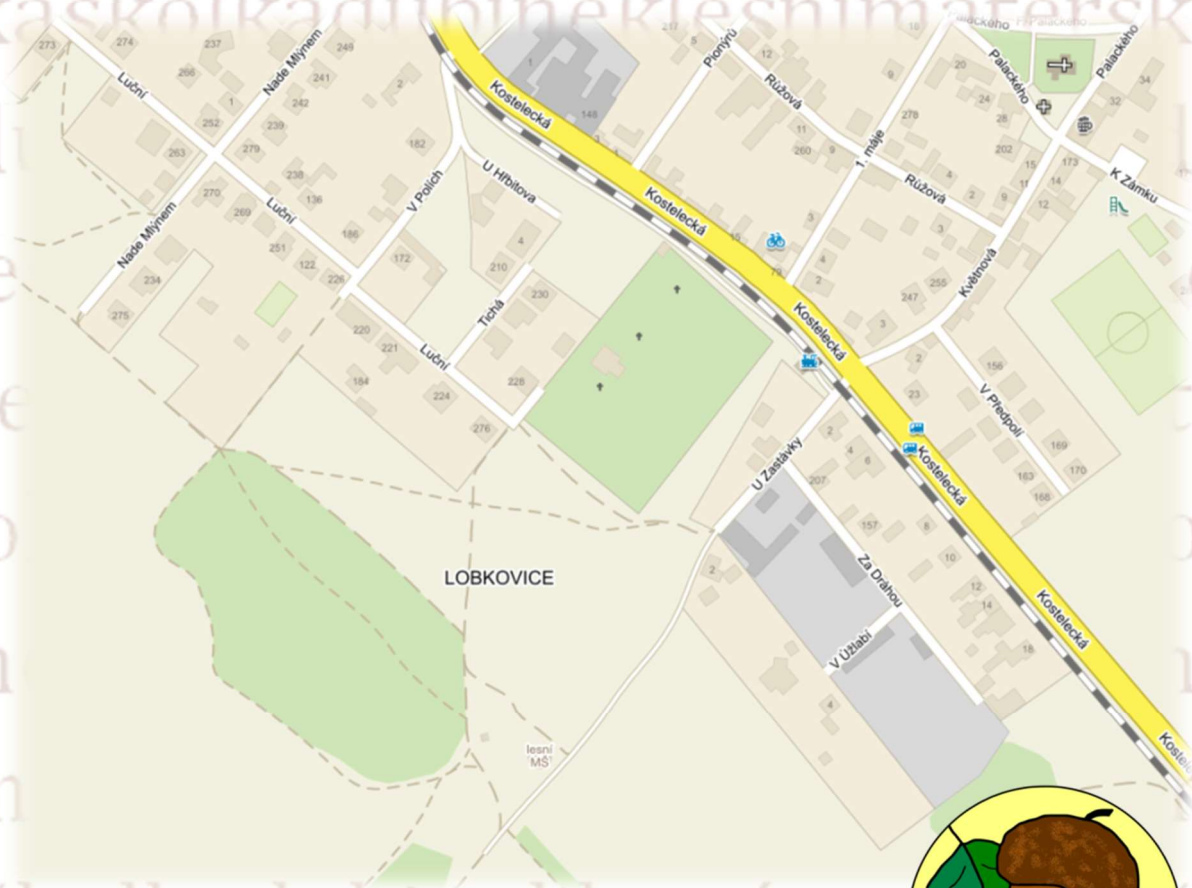
**A jak se tam krásně spalo!
Vstávat děti hola, svačinka už volá.**

Budem dělat blbinky, čekat na své maminky.

**Tak to bylo v Dubínku, ponech si tu vzpomínku.
Jak cinkali jsme na vás zvonem a vy jste tu byli honem.**

Cítilink

Váš Dubínek



jurta Dubínek, ulice U zastávky, Neratovice



Dubínkova slůvka na závěr....

Moji milí Dubínci.

Další školkový rok je za námi. S některými z Vás se budu vídat i v příštím roce, někteří nás opustí a nastoupí do prvních tříd základních škol. Těm druhým ze srdce přeji, aby se jim ve škole líbilo a našli si mnoho dobrých kamarádů. Doufám, že na naší školku budete rádi vzpomínat a že se na nás někdy přijdete podívat.

Až jednou za mnoho let budete listovat touto kronikou, vzpomeňte na Dubínka a přijďte se na místo naší školky podívat. GPS: 50°14'54.4"N 14°31'41.1"E Možná tady bude školka stále stát a určitě Vás skřítek Dubínek rád uvítá a pozdraví se s Vámi. Možná tu však již školka nebude, ale Vy si jistě rádi vzpomenete, kde stávala jurta, kde bylo pískoviště, bahniště, zastávka se slípkami, králíčky a morčátky, záhonky či strom na lezení. Možná se pak vypravíte i na místa, která teď tak dobře znáte a s Dubínkem navštěvujete, jako je lom, svačínová skála, kopeček na sáňkování, Rákosníčkovu hřiště a mnoho dalších....

A všude tam s Vámi budu i já Vás

kamarád Dubínek



www.dubinek.cz

www.facebook.com/DubinekNeratovice/

www.youtube.com/channel/UC-56mkTw_wLfjeR7bLp6AbQ